

1	2	3	4
	грошові чеки	міле, а також виправлення та заповнення розрахункового документа в кілька прийомів (п. 2.8)	Україні в національній валюті від 21 січня 2004 р., № 22
6	Касові документи	Приймання готівки в каси проводиться за прибутковими касовими ордерами, підписаними головним бухгалтером або особою, уповноваженою керівником підприємства (п. 3.3). Видача готівки з кас проводиться за видатковими касовими ордерами або видатковими відомостями. Документи на видачу готівки мають підписувати керівник і головний бухгалтер або працівник підприємства, який на це уповноважений керівником (п. 3.4)	Положення про ведення касових операцій у національній валюті в Україні від 15 грудня 2004 р., № 637
7	Трудові книжки	Усі записи у трудових книжках завіряються підписом керівника підприємства або спеціально уповноваженої ним особи і печаткою підприємства або печаткою відділу кадрів (п. 2.13)	Інструкція про порядок ведення трудових книжок працівників від 29 липня 1993 р., № 58

Отже, окремими нормативними документами чітко передбачено та врегульовано заборону на використання факсиміле для підпису бухгалтерських первинних документів та податкової звітності. Оскільки використання факсиміле для підпису фінансової звітності чинним законодавством не передбачено, вважаємо за доцільне не використовувати цей спосіб завірення документів з метою уникнення визнання її недійсною.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Використання факсиміле регламентовано тільки для правочинів. Заборонено використовувати факсиміле для підписання платіжних і розрахункових документів, договорів, трудових книжок працівників. У разі, якщо використання факсиміле на внутрішніх службових документах є необхідним, потрібно зафіксувати порядок його застосування у межах підприємства в інструкції з діловодства або в наказі керівника про застосування факсимільного відтворення підпису із зазначенням конкретних видів документів, на яких дозволяється його проставлення.

Література

1. Великий тлумачний словник сучасної української мови / уклад. і голов. ред. В.Т. Бусел. – К.-Ірпінь : Вид-во ВТФ "Перун", 2004. – 1440 с.
2. Закон України "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні" від 16 липня 1999 р., № 996-XIV. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/996-14>.
3. Кушнір О.В. Факсиміле: правова оцінка можливості використання / О.В. Кушнір. [Електронний ресурс]. – Доступний з http://soter.kiev.ua/publications/facsimile_using_legal_assessment.
4. Пронь Н.О. Документування в Україні: сучасний стан та напрями наступних досліджень / Н.О. Пронь // Наукові праці Кіровоградського національного технічного університету : зб. наук. праць. – Сер.: Економічні науки. – 2011. – Вип. 20, ч. I. – С. 47-52.
5. Самарченко О. Факсиміле на первинних і податкових документах: можливість застосування і наслідки / О. Самарченко // Бухгалтерія : зб. наук. праць. – 2009. – № 7 (838). – С. 65-67.

Новиченко Л.С. Особенности применения факсимиле в бухгалтерских первичных документах и отчетности предприятия

Исследованы особенности и возможность применения факсимиле в бухгалтерских первичных документах и отчетности предприятия. Осуществлен анализ действующего

нормативного регулювання правомірного використання факсимільного воспроизведення підписи в документах підприємства. Обоснована целесообразность использования факсимільного воспроизведення підписи в банківських первинних документах. Критический анализ нормативного регулювання дозволив виявити нормативні обмеження в частині заборони використання факсиміле в первинних документах і звітності підприємства. Определен порядок внутрішнього регулювання на підприємстві порядку використання факсимільного воспроизведення підписи в первинних документах і звітності.

Ключевые слова: первинний документ, факсиміле, звітність, угода, нормативне регулювання.

Novichenko L.S. Some Current Problems of Applying Facsimile in Primary Accounting Documents and Statements of the Enterprise

Some current problems of applying facsimile in primary accounting documents and accounting statements are explored. The analysis of the current legislation using facsimile reproduction of the signature in the documents of the enterprise is made. The expediency of using facsimile signatures in primary banking documents is proved. The critical analysis of legislation regulatory restrictions prohibiting the use of a facsimile in the documents and statements is revealed. The order of the enterprise internal regulation procedure using facsimile reproduction of the signature in the primary documents and statements is determined.

Key words: documents, facsimiles, reporting, transaction, regulation.

УДК 65.012.8:316.4

Доц. Р.П. Підлипна, канд. екон. наук –
Ужгородський ТЕІ КНТЕУ

МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ТЛУМАЧЕННЯ ДЕФІНІЦІЇ "СОЦІАЛЬНА БЕЗПЕКА"

Здійснено огляд теоретичних підходів до тлумачення категорії "безпека". Представлено результати дослідження поняття та сутнісні характеристики соціальної безпеки, проаналізовано теоретико-методологічні основи його дослідження. Висвітлено погляди різних науковців щодо визначення дефініції соціальної безпеки. Згруповано підходи до розуміння суті соціальної безпеки за двома основними напрямками: статичний (традиційний) та наслідковий. Окреслено основні думки науковців, що досліджували ці напрями. Систематизувавши викладені підходи, запропоновано авторське визначення цієї категорії.

Ключові слова: національна безпека, соціальна безпека, населення.

Фінансова криза, одна із найпотужніших за останнє десятиліття не тільки для економіки України, а й для світової загалом, істотно позначилась на усіх підсистемах соціальної сфери, знизила здатність до відтворення й всебічного життєзабезпечення особистості й соціальної спільноти. Окрім зовнішніх загроз, таких як світова фінансова криза, постають ще й внутрішні конфлікти та суперечності у суспільстві через обмеженість комплексу благ і нерівномірність їх розподілу між учасниками соціально-економічних відносин, що сприяють дисбалансу та нестійкості соціального середовища. Все це актуалізує питання пошуку шляхів зміцнення соціальної безпеки.

Метою роботи є аналіз інституту соціальної безпеки та визначення її сутності на підставі проведеного дослідження.

Розуміння сутності соціальної безпеки необхідно починати з дослідження ключових категорій, які утворюють зміст цієї дефініції. Категорія "безпека"

є загальновизнаною. У різних словосполученнях її використовують як на побутовому рівні, так і в законодавчому. Приклади використання зазначеного терміна у законодавстві є в багатьох нормативно-правових актах. На сьогодні немає єдиного тлумачення зазначеної категорії. У різних джерелах трапляються схожі, але змістовно різні визначення. Зокрема, безпека це:

- відсутність небезпеки, збереженість, надійність; стан, за якого не загрожує небезпека комусь, чомусь; стан, коли кому-небудь чи чому-небудь ніщо не загрожує [1];
- рівень захищеності життєво важливих інтересів людини, а також суспільства, держави, довкілля від реальних або потенційних загроз, що їх створюють антропогенні чи природні чинники [2].
- стан, тенденції розвитку й умови життєдіяльності соціуму, його структур, інститутів, за яких забезпечується збереження їх якісної визначеності з об'єктивно зумовленими інноваціями в ній і вільне, притаманне власній природі функціонування [3].

Привертає увагу той факт, що цей термін не є виключно економічним, але тісно пов'язаним з соціальною безпекою. На сьогодні офіційне тлумачення терміна соціальна безпека не закріплено у нормативних документах.

Перефразовуючи визнання національної безпеки, що міститься у Законі України "Про основи національної безпеки" [4], можна сформулювати таку дефініцію: соціальна безпека – це захищеність життєво важливих інтересів людини, громадянина, суспільства, за якої забезпечуються соціальний прогрес і економічний розвиток, своєчасне виявлення, запобігання і нейтралізація реальних та потенційних загроз національним інтересам у соціальній сфері, зокрема у сфері соціальної політики та пенсійного забезпечення, міграційної політики, охорони здоров'я, освіти, культурного розвитку населення тощо.

Крім цього визначення, є й інші авторські підходи до розуміння суті соціальної безпеки, які згруповано та представлено у таблиці.

Табл. Систематизація підходів до визначення поняття "Соціальна безпека"

Автор	Трактування категорії "соціальна безпека"
1	2
О. Новікова	Стан захищеності соціальних інтересів особи і суспільства від впливу загроз національній безпеці, що є наслідком реалізації заходів соціального захисту, який характеризує їх результативність та ефективність [5]
П. Шевчук	Стан життєдіяльності, убезпечений комплексом організаційно-правових та економічних заходів, спрямованих на реалізацію соціальних інтересів, формування сприятливої демографічної ситуації, збереження генофонду держави і трансформацію трудових ресурсів відповідно до ринкових вимог [6]
Т. Русанова, О. Хомра	Стан гарантованої правової та інституціональної захищеності життєво важливих інтересів особи і суспільства від зовнішніх та внутрішніх загроз [7]
Б. Мінін	Стан суспільства, за якого забезпечується номінальний рівень соціальних умов і наданих соціальних благ – матеріальних, санітарно-епідеміологічних, екологічних, психологічних та інших, що визначають якість життя людини і суспільства [8]
В. Скуратівський	Складовою національної безпеки, що визначає стан захищеності життєво важливих інтересів суспільства, держави від внутрішніх та зовнішніх загроз, а також від загрози соціальним інтересам [9]
Е. Лібанова	Стан захищеності від загроз соціальним інтересам, а також є результатом реалізації соціальної політики [10]

1	2
С. Пирожков	Результат ефективної соціальної політики, яка має застерігати суспільство від соціальних вибухів, відкритих і прихованих виявів громадської непокорності та інших конфліктних ситуацій, сприяє підвищенню конкурентоздатності українського працівника за європейськими та світовими стандартами, виділяє її як важливу складову системи національної безпеки [11]
О. Білорус	Надійна захищеність життєво важливих інтересів соціальних суб'єктів на макро- та мікрорівнях, збереження і розвиток людського потенціалу, підтримка ефективного стимулювання діяльності людей, систем їхньої соціалізації та життєзабезпечення, невмирущих цінностей, моральності [12]
В. Серебрянников, А. Хлоп'єв	Сукупність заходів щодо захисту інтересів країни та народу в соціальній сфері, розвиток соціальної структури і відносин в суспільстві, системи життєзабезпечення і соціалізації людей, способу життя відповідно до потреб прогресу, теперішніх і майбутніх поколінь [13]
В. Паламарчук	Недопущення умов, які б привели до неприйнятної зниження рівня життя основних верств населення і окремих соціальних груп, що обумовлює соціальну деградацію, а також забезпечення умов збереження соціальної перспективи для всіх верств населення [14]
О. Давидюк	Забезпечення певної якості життя людини і суспільства, в тому числі всіх основних сфер виробництва, соціальної сфери, охорони внутрішнього конституційного порядку, зовнішньої безпеки, культури, при якому забезпечується номінальний рівень соціальних умов та соціальних благ [15]
В. Данилишин, В. Куценко	Гарантується поліпшенням якості життя і є сукупністю видів безпек, що зумовлені структурою людської життєдіяльності, її сферами: відносини окремих індивідів, груп людей, побудовані таким чином, щоб у процесі їхнього розвитку не виникала небезпека для кожного з них; стійке функціонування соціальних інститутів, що забезпечує стабільний розвиток суспільства [16]
О. Повстин, А. Самійло	Сукупність видів безпеки, що зумовлена структурою людської життєдіяльності, її сферами, відносинами окремих індивідів, груп людей... гарантує поліпшення якості життя для задоволення потреб людей, своєчасне й адекватне реагування держави та суспільства на кризові явища і суперечності, що дедалі більше загострюються [17]
Л. Весельська	Позитивно врегульований правовими нормами і реалізований на практиці стан, коли держава забезпечує наявними в її розпорядженні демократичними методами управління підтримання гідного рівня життя громадян та гарантує можливість задоволення основних потреб її розвитку [18]
Н. Коленда	Стан захищеності соціальних інтересів населення від загроз щодо його соціального стану та рівня життєзабезпечення, за якого відбувається збереження та розвиток людського потенціалу, просте чи розширене відтворення населення, а також досягнення в суспільстві соціальної злагоди і цілісності [19]

Загалом підходи до розуміння суті соціальної безпеки можна згрупувати за двома основними напрямками: статичний (традиційний) та наслідковий. Представники традиційного напрямку трактують соціальну безпеку як певний стан захищеності соціальних інтересів особи і суспільства у широкому та вузькому значеннях. Зокрема, Б. Мінін, О. Новікова, Т. Русанова, О. Хомра, П. Шевчук дають визначення соціальної безпеки, близьке за змістом до визначення національної безпеки, закріпленого в Законі України "Про основи національної безпеки" та подають перелік загроз соціальній безпеці, а В. Скуратівський також наголошує, що соціальна безпека є невід'ємною складовою національної безпеки.

Представники наслідкового напрямку розглядають соціальну безпеку не тільки як певний стан рівноваги у суспільстві, а й як наслідок низки дій з боку

держави, тобто комплексу заходів забезпечення соціальних інтересів та соціальних потреб громадян. Так, науковці Е. Лібанова та С. Пирожков пов'язують соціальну безпеку із соціальною політикою та зазначають, що соціальна безпека є результатом ефективної соціальної політики, а низка інших, зокрема О. Білорус, О. Давидюк, В. Данилишин, В. Куценко, В. Паламарчук, В. Серебряніков, А. Хлоп'єв, у своїх дослідженнях окреслюють чіткий взаємозв'язок соціальної безпеки із колом заходів для її досягнення. Варто зауважити, що деякі представники цього напрямку також вводять поняття "якості життя" та безпосередньо узалежують його із соціальною безпекою, серед них, зокрема, доцільно виокремити О. Давидюк, В. Данилишин, Л. Весельську, Н. Коленду, В. Куценко, О. Повстин та А. Самійло.

Щодо оцінювання якості та рівня життя, то Організація Об'єднаних Націй ще у 1961 р. розробила відповідні рекомендації – "Міжнародні визначення та оцінка рівня життя", згідно з якими основними компонентами та індикаторами рівня життя слугують такі показники як здоров'я, харчування, освіта, зайнятість та умови праці, житло, соціальне забезпечення, одяг відпочинку, свобода особистості [20].

Виходячи із викладеного вище, можна погодитися із твердженням про те, що соціальна безпека покликана забезпечити гідний рівень життя населення, однак на практиці це часто не реалізується. Так, відповідно до показника людського розвитку Програми розвитку ООН на початок 2013 р. Україна опинилась на 78 місці із 186 досліджуваних країн за показником людського розвитку. При його розрахунку до уваги беруть, окрім перелічених вище, ще й такі значення як очікувана тривалість життя, середня кількість років навчання, одикувана тривалість навчання, валовий національний дохід у розрахунку на душу населення, нерівність у розподілі доходів, статева нерівність, частка населення, що проживає за межею бідності, показники міжнародної торгівлі, міжнародний рух капіталу, міграція населення, розвиток технологій та інновацій, охорона довкілля та показники відтворення населення. Таким чином, не враховуючи дохідний показник, Україна опинилась на 56 місці серед досліджуваних країн із показником 0,813 (для порівняння максимальне значення цей показник становив 0,978 в Австралії, а найменше у Нігері – 0,313). Однак за показником ВНД на душу населення Україна посіла 99 місце із значенням 6428 дол. США, тоді максимально на душу населення припадає в Катарі – 87478 дол. США, а найменше в Конго – 319 дол. США [21].

Синтезувавши викладені підходи, пропонуємо таку дефініцію: соціальна безпека – це захищеність життєво важливих інтересів людини, громадянина, суспільства, своєчасне виявлення, запобігання і нейтралізація загроз національним інтересам у соціальній сфері, за якої забезпечуються належний рівень життя населення, розширене відтворення, людський розвиток та соціальний прогрес у суспільстві.

Література

1. Великий тлумачний словник сучасної української мови / уклад. В.Т. Бусел. – К., 2001. – С. 43.
2. Новий тлумачний словник української мови. – К. : Вид-во "Акапіт", – 1999. – Т. 3. – С. 115-117.
2. Енциклопедія Сучасної України. – К. : Вид-во "Либідь", 2003. – Т. 2. – С. 385.

3. Бельков О.А. Понятійно-категоріальний апарат концепції національної безпеки // *Безопасность : информац. сб.* – 1994. – № 3(19). – С. 91-93.
4. Закон України. Про основи національної безпеки України: від 19.06.2003 р., № 964-IV; поточна редакція від 18.05.2013 р. на підставі 221-18 // Верховна Рада України. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://zakon2.rada.gov.ua> – Офіційний сайт.
5. Новікова О.Ф. Соціальна безпека: організаційно-економічні проблеми і шляхи вирішення / О.Ф. Новікова. – Донецьк : Вид-во ІЕП НАН України, 1997. – 460 с. – С. 27.
6. Шевчук П.І. Соціальна політика / П.І. Шевчук. – Львів : Вид-во "Світ", 2003. – 400 с. – С. 108.
7. Хомра О.У. Соціальна безпека: виклики, загрози, критерії Проблеми національної безпеки / О.У. Хомра, Т.Є. Русанова // *Стратегічна панорама*. – 2004. – № 1. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://www.niisp.gov.ua/vydanna/panorama/issue.php?s=prnb1&issue>.
8. Минин Б.А. Возвратное право и социальная безопасность / Б.А. Минин. – М. : Изд-во, 2000. – 198 с.
9. Скуратівський В.А. Основи соціальної політики : навч. посібн. / В.А. Скуратівський. – К. : Вид-во МАУП, 2002. – 200 с.
10. Лібанова Е. Ринок праці та соціальний захист : навч. посібн. із соц. політики / Е. Лібанова, О. Палій. – К. : Вид-во "Основи", 2004. – 491 с. – С. 381.
11. Пирожков С.І. Концептуальні підходи до формування системи національної безпеки України. Проблеми національної безпеки / С.І. Пирожков // *Стратегічна панорама*. – 2003. – № 1. [Електронний ресурс]. – Доступний з http://www.niisp.gov.ua/vydanna/panorama/2003_1.php.
12. Глобалізація та безпека розвитку : монографія / О.Г. Білорус, Д.Г. Лук'яненко та ін. – К. : Вид-во КНЕУ, 2001. – 733 с.
13. Серебряніков В.В. Социальная безопасность России / В.В. Серебряніков, А.Т. Хлоп'єв. – М. : Изд-во ИСПИ РАН, 1996. – 352 с. – С. 93.
14. Паламарчук В.М. Соціальна стратегія України у період здійснення соціальних реформ / В.М. Паламарчук. – К. : Вид-во Нац. ін-ту стратегічних досліджень, 1993. – Вип. 11. – 31 с.
15. Давидюк О.О. Соціальна безпека: проблеми теоретичного аналізу та побудови системи показників / О.О. Давидюк // Міністерство праці та соціальної політики України Центр перспективних досліджень. – 2006. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://www.cpsr.org.ua>.
16. Данилишин Б. Соціальна безпека – підгрунта сталого розвитку / Б. Данилишин, В. Куценко // *Вісник Національної академії наук України* : зб. наук. праць. – 2010. – № 1. – С. 20-28.
17. Повстин О. Соціальна безпека суспільства як фактор впливу на розвиток особистості / О. Повстин, А. Самійло // *Віртуальний університет* : навч. серед. Львівського ДУ БЖД.
18. Весельська Л.А. Соціальна безпека: проблема визначення / Л.А. Весельська // *Науковий вісник академії муніципального управління* : зб. наук. праць. – Сер.: Управління. – 2010. – Вип. 3. – С. 457-461. – С. 460.
19. Коленда Н.В. Соціальна безпека населення та її основні складові / Н.В. Коленда // *Modern directions of theoretical and applied researches*. – 2013. – March, 19-30. [Electronic resource]. – Mode of access <http://www.sworld.com.ua>.
20. International Definition and Measurement of Levels of Living: An Interim Guide / United Nations, The International Labour office, The Food and Agricultural Organization, The United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization, The World Health Organization. – United Nations : New York, 1961. – 23 p. – Pp. 3.
21. Human Development Report 2013 / United Nations Development Programme. [Electronic resource]. – Mode of access <http://hdr.undp.org/en/data/explorer>

Підльинная Р.П. Методологические принципы определения дефиниции "социальная безопасность"

Осуществлен обзор теоретических подходов к толкованию категории безопасности. Представлены результаты исследования понятия и существенные характеристики социальной безопасности, проанализированы теоретико-методологические основы его исследования. Отражены взгляды разных ученых относительно определения дефиниции социальной безопасности. Сгруппированы подходы к пониманию сути социальной безопасности по двум основным направлениям: статический (традиционный) и следственный. Определены основные мысли ученых, исследовавших данные направления. Систематизированы изложенные подходы, предложено авторское определение этой категории.

Ключевые слова: национальная безопасность, социальная безопасность, население.

Pidlypnna R.P. The Methodological Basis for the Definition of Social Security

Some theoretical approaches to the interpretation of category of security are reviewed. The presentation of the research results of social security and essential characteristics, analysis

of theoretical and methodological foundations of its research, is proposed. The opinions of different experts regarding the definitions of social security are highlighted. Some approaches to understanding social security are combined in two main directions: static (traditional) and conclusive. The scientists' ideas who investigated these data fields are described. The author's own definition of this category is presented after having systemised the approaches mentioned.

Key words: national security, social security, the population, static security, conclusive security.

УДК 330.43:336.77

Доц. М.К. Русинко, канд. фіз.-мат. наук – Львівський
ІБС Університету банківської справи НБУ

ЕКОНОМЕТРИЧНИЙ АНАЛІЗ І ПРОГНОЗУВАННЯ ОБСЯГІВ КРЕДИТНИХ ВКЛАДЕНЬ У РЕАЛЬНИЙ СЕКТОР ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Розглянуто сутність економетричного аналізу і сформовано алгоритм економіко-математичного статистичного аналізу досліджуваного процесу кредитних вкладень у реальний сектор вітчизняної економіки. Проведено економетричний аналіз і на основі офіційних статистичних даних Національного банку України та Державної служби статистики України спрогнозовано обсяги кредитних вкладень у національну економіку вітчизняними банківськими установами. Проаналізовано обсяги кредитних ресурсів, якікладають у національну економіку на найближчу перспективу вітчизняні банківські установи.

Ключові слова: кредитний процес, кредитні ресурси, кредитні вкладення, економетричний аналіз, економетричне моделювання, прогнозування, національна економіка, вітчизняна економіка, економічні процеси, реальний сектор.

Вступ. Основою економічного зростання національної економіки є активне фінансове, особливо кредитне, забезпечення як галузей економіки загалом, так і їхніх окремих виробництв. Успішне і цілеспрямоване фінансування економіки потребує ефективного функціонування всіх без винятку інституційних структур державного і недержавного секторів. Саме від їх дієвості істотно залежатимуть достатнє і своєчасне формування кредитних ресурсів та надходження коштів на реалізацію новітніх технологій, модернізацію виробництв, упровадження продуктивного обладнання, а також інтенсивних інноваційних упроваджень у реальний сектор вітчизняної економіки [14].

Важливим аспектом у зазначених умовах ефективного функціонування галузей національної економіки є володіння інформацією щодо тенденцій розвитку як економік окремих країн, так і світової економіки, що дає змогу забезпечити управління необхідними інструментами для розроблення й ухвалення ефективних рішень. З огляду на це, механізми отримання прогнозувальної інформації, зокрема прогноз кредитного забезпечення реального сектору національної економіки, є надзвичайно важливими і необхідними засобами забезпечення його економічного зростання.

Важливо зазначити, що використання кредитних ресурсів та їхніх вкладень у реальний сектор економіки дає змогу вирішувати низку проблем, які притаманні вітчизняній економіці, а саме:

- істотно поживити розвиток як окремих виробництв, так і всієї економіки загалом;
- отримувати і запроваджувати у виробництво як передові технології, так і ефективні методи управління;

- сприяти та стимулювати розвиток пріоритетних і стратегічних галузей національної економіки і виробництв, які випускають продукцію на експорт та імпортозамінну продукцію;
- сприяти ефективному виробництву й інтеграції в міжнародну економічну систему внаслідок виробничої та науково-технічної кооперації;
- запровадити у сферу національного виробництва енергоощадні технології;
- комплексно модернізувати діючі та створювати нові виробництва і процеси на базі сучасної техніки та прогресивних технологій, які будуть забезпечувати стійке зростання ефективності та безпеки виробництва, а також докорінне поліпшення умов праці та зайнятості населення [6, с. 250; 15, с. 207].

Зазначимо, що не тільки залучення кредитних ресурсів є важливим, але особливо важливим є і прогнозування розвитку економічних процесів, зокрема на кредитному ринку. Вирішення зазначених завдань можливе тільки за умови виваженої кредитної політики та господарської діяльності і формування кредитних ресурсів як на найближчу, так і далеку перспективу.

Методи прогнозування фінансового забезпечення реального сектору економіки, особливо кредитного забезпечення, досліджували такі вітчизняні і зарубіжні вчені та науковці-економісти і практики: А.А. Алексеєв, І. Ансоф, С. Бір, В.І. Борисевич, Р. Бранденбург, О.Д. Василик, Н.А. Глівенко, В.І. Єлейко, Г.Г. Кірейцев, Н.І. Костіна, М.І. Крупка, Г.І. Купалова, А.М. Мороз, А.М. Поддєрьогін, Г.В. Савицька, П. Самуельсон, Р.А. Слав'юк, Т.С. Смовженко, Д. Стейнер, Н.І. Строченко, О.О. Терещенко, С. Уелш, І. Форестер, А.А. Чухно, О.О. Шермет та ін. Проте на практиці недостатньо повно обґрунтовано методи прогнозування фінансового, особливо кредитного, забезпечення, яке необхідно застосовувати під час прогнозування фінансових, особливо кредитних процесів у реальному секторі економіки.

Мета дослідження – проаналізувати кредитні (інвестиційні) вкладення у реальний сектор національної економіки та розрахувати їхній прогноз на найближчу перспективу.

Виклад основного матеріалу. Економічні процеси істотно залежать від значного числа параметрів, які так чи інакше впливають на їхні якісні та кількісні характеристики. А тому, зазвичай, не вдається описати й охарактеризувати явища в економіці однією ознакою, а це, звичайно, визначає складність виявлення структури взаємозв'язків між різними показниками, що тією чи іншою мірою характеризують процеси розвитку економічних явищ. З метою досягнення істотної достовірності розрахунку і виявлення наявності чи відсутності одних явищ на інші, та окремих явищ на загальне формування економічного процесу, відбирається відповідна інформація та обумовлюються методи багатомірного статистичного аналізу щодо вирішення завдань прогнозування економічних процесів.

Використання відповідних методів передбачає системний аналіз досліджуваного економічного явища, вивчення взаємозалежності зв'язків між його складовими і прийняття рішень щодо характеру закономірності їхнього впливу на економічне явище і його розвиток. У сучасних умовах, умовах глобалізації та інтенсивного розвитку національних економік, методи багатомірного статистичного аналізу набули вираженого інтенсивного розвитку і поступово перетворюються із суто математичної статистики у потужний економіко-математичний